

[Bjørn Elmquist]

Jeg må også henholde mig til det, som blev sagt i ministerens indlæg om, at der af formandskabet for SNU, hvoraf flere af os her i salen er medlemmer, er givet tilsagn om at ville se positivt på ansøgninger fra FN-Forbundet om bidrag til konkrete aktiviteter. Venstre kan således ikke medvirke til vedtagelse af dette beslutningsforslag.

Stinus (RV):

I forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1986 vedtoges et socialdemokratisk ændringsforslag om i forbindelse med det internationale fredsår at stille 500.000 kr. til rådighed for FN-Forbundet ud over den almindelige bevilling til FN-Forbundet. Der var bred politisk tilslutning til denne bevilling.

Med denne ekstrabevilling har FN-Forbundet erklæret sig parat til at påtage sig en koordinerende rolle i forbindelse med fredsåret. Dette blev bekræftet på et møde i aftes med repræsentanter for et stort antal organisationer, og etablering af et mindre fredsårssekretariat i tilknytning til FN-Forbundet og under FN-Forbundets ansvar er nu i fuld gang.

Det radikale venstre støttede det socialdemokratiske forslag og opfattede beløbets størrelse som en tilkendegivelse af, hvad det ville være politisk muligt at opnå flertal for i folketinget til fredsåret. Ud fra dette synspunkt betragtede og betragter det radikale venstre fremdeles diskussionen om flere midler til almindelig fredsårsaktivitet som afsluttet med vedtagelsen af finansloven for 1986, og vi vil derfor ikke kunne medvirke til gennemførelsen af forslaget til folketingsbeslutning. Jeg er naturligvis ked af at måtte meddele dette triste budskab til fru Hanne Thanning Jacobsen lige netop på hendes runde fødselsdag.

Det radikale venstre hilser i øvrigt fredsåret velkommen, selv om vi nærer en principiel betænkelighed ved de alt for mange internationale FN-år. Forventningerne til disse år skrues ofte alt for højt op, og skuffelsen og frustrationen over de udeblivende resultater er meget udbredt.

Med dette vil jeg gerne understrege, at der efter det radikale venstres opfattelse er brug for ikke blot ét, men mange fredsår. Hvert år burde være et fredsår, hvor vi alle sammen

brugte vore kræfter på at være med til at opbygge den tillid mellem landene, der er en nødvendig forudsætning for en egentlig sikkerhed, som aldrig vil kunne skabes på baggrund af en trusselspolitik.

Det er også det radikale venstres opfattelse, at man skal benytte det erklærede fredsår 1986 til en række aktiviteter, som gør opmærksom på de store problemer, verden står over for – at værne freden og sikre menneskehedens fremtid, som det hedder i FN-resolutionen – og på, hvad vi kan gøre for at være med til at løse dem, men dette er ikke og kan aldrig blive et spørgsmål om en større eller mindre statslig bevilling til bestemte fredsårsaktiviteter.

Jeg har netop haft lejlighed til at besøge den sovjetiske fredskomité, som får sine midler – overordentlig store midler – fra den sovjetiske fredsfond, som, efter hvad der blev oplyst, udelukkende er opbygget på basis af private bidrag. Vi fik faktisk oplyst, at det drejer sig om 93 millioner private bidragydere, og det vil jeg jo nok sige kunne være et eksempel til efterfølgelse.

I sin rapport til FN's generalforsamling om planerne for fredsåret fastslår FN's generalsekretær Perez de Cuellar, at fredsårets mål ikke nås, hvis sagen bliver glemt i de følgende år. Fredsåret kan kun virke stimulerende for alle gode kræfter i regeringer og parlamenter og i organisationer og fredsbevægelser, medier og skoler, blandt videnskabsmænd og enkeltpersoner i alle sociale lag. Man må være enige med FN's generalsekretær i denne vurdering. Det er det vedvarende engagement ud over fredsåret, vi skal koncentrere os om, hvis resultaterne af det skal kunne spores om nogle år.

Nør Christensen (CD):

Jeg skal ganske kort meddele, at vi ikke kan bidrage til fremme af dette beslutningsforslag.

Albrechtsen (VS):

Det er jo utrolig vigtigt, at der gøres alt, hvad der kan gøres, for at styrke aktiviteterne i fredsåret, og det er der for så vidt heller ingen der i denne debat er gået imod. Det er vigtigt at bruge fredsåret til at styrke den helt nødvendige debat om, hvordan man kommer videre med afspænding og nedrustning.